

عنوان مقاله:

«آیا رنج بد است؟» درک پارفیت و نیچه درباره ی رنج

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 46، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حمید رضا محبوبی - استادیار گروه فلسفه دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

درک پارفیت استدلال می کند که باور هنجاری پایه «هر رنجی فی نفسه بد است»، باوری است شهودی و لذا مورد توافق همه ی آدمیان در شرایط ایده آل. در این میان نیچه، به عنوان فیلسوفی که بارها رنج را نیک دانسته یا از خوبی رنج و درد سخن گفته، در برابر پارفیت می ایستد. پارفیت با ارائه ی تفسیری ابزارانگارانه از موضع نیچه می کوشد نشان دهد که نیچه در واقع مخالف «هر رنجی فی نفسه بد است» نیست و آن دسته از عبارت های وی در این باره را که می توان جدی گرفت باید به برداشتی ابزارانگارانه فروکاست. در این مقاله نشان می دهم که در پرتو تفسیری روانشناسانه از خواست قدرت چونان میلی مرتبه دومی برای چیره گشتن بر یک مقاومت می توان عبارات نیچه درباره ی نیکی رنج را به گونه ای فهمید که در آن باور هنجاری «دست کم برخی رنج ها فی نفسه نیک هستند» معنا پیدا می کند چرا که رنج به عنوان مقاومت یا مانعی در برابر یک میل مرتبه نخستین چیزی جز یکی از مولفه های اصلی خواست قدرت نیست، و ارزشی فی نفسه دارد. بر این اساس، تفسیر ساده انگارانه ی پارفیتی بیانگر موضع واقعی نیچه نیست.

کلمات کلیدی:

رنج، نیک، بد، خواست قدرت، لذت، مقاومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218094>

